

A'dam, 19 Augustus 2005

Beste ouders in SHHK,

Dit is mijn eerste brief die ik schrijf nadat ik de 65 jarige leeftijd heb bereikt. Het is heerlijk te zeggen dat ik deze leeftijd bereikt heb, is eerder wonderbaarlijk voor mijn familieleden en kennissen, zeg maar "mede tijdgenoten", dan voor mij zelf. Je hoeft voor "het blijven leven" geen extra inspanning te leveren. Mijn ademen was niet doelbewust gericht op het feit om de 65 jarige leeftijd te bereiken.

Veel liefde + proef
Van Vera & mij. Dank!

(3) Wat een geweldige ontspanning ~~dat~~ in
SHHK veel ons ten deel woensdag (17 aug) ff.
Champagne, taart, bolussen, goede kaarten
in het bridge spel en 's avonds de geplakken
tonglen. Ik vond het Cadeau: de
"Madelieven van van Dam van Isselt"
het mooiste Cadeau dat jullie mij konden
geven. Mog eens zwart op wit heel hartelijk
Dank daarvoor en een dikke zoen voor iedereen.
Het schilderijtje heeft al een vaste plaats in
de zitkamer. Als jullie de Isselt v. Dam made-
lieven te veel missen, kijk dan maar naar
de foto v. d. Madelieven die ik in april 2005 maakte
van de ondergewaardeerd bloemfje in ARTIS.

(2) Is iets wat zich automatisch voltrekt
een prestatie? Wie ik wel lof toe zou
zijn jullie die mij begeleid hebben dat ik mij
in deze complexe wereld kan handhaven,
wie ik wel erkentelijk ben is Vera, die een
dag lang de Chirurg Prof Gonna er op aandrong
mij te ^{bij} opereren, terwijl ik buiten kennis
op "Intensive Care" lag en mijn toestand met
de uur verslechterde. Ook dankzij de moderne
medische operatie technieken leef ik nog.
Er is veel om dankbaar voor te zijn en niet
in de laatste plaats jullie rol in mijn leven.